
Nové vnitřní a vnější podmínky, v nichž pracujeme, zvyšují význam subjektivního činitele, aktivity a uvědomělosti lidí. Proto naše strana usiluje i o další rozvinutí ideologické práce, zejména sdělovacích prostředků, které jsou významnou platformou rozvoje socialistické demokracie.

Z toho vyplývají i náročné požadavky na profil socialistického novináře a na jeho práci. To, co ho na prvním místě musí charakterizovat, je jeho vnitřní přesvědčení o správnosti myšlenek socialismu, jeho oddanost dělnické třídě, věci pracujícího lidu. Jak zdůrazňuje sjezdová zpráva, Svaz novinářů musí především dbát o zvýšení ideově politické a současně i profesionální úrovně svých členů, aby byli třídně uvědomělí, všestranně politicky i odborně vzdělaní, znali život společnosti, rozuměli jeho socialistickému obsahu, jeho zákonitostem a byli vynalézaví ve svém vlastním novinářském projevu.

Není toho málo, co od našich novinářů vyžadujeme. Aby úspěšně zvládli své povinnosti, musí pravdivě, působivě a přesvědčivě zobrazovat život naší společnosti.

K tomu je třeba, aby si skromně počínali, s vědomím, že jsou součástí celé společnosti, a ne nějakou povýšeneckou skupinou, která žije nad společností. Víme z naší historie, vcelku ještě nedávné, k jaké degradaci došlo v žurnalistice, když se prosadila tendence elitářství. Zpronevěřila se svému poslání, začala manipulovat veřejným míněním, útočit na komunistickou stranu, naše přátelství a spojenectví se Sovětským svazem, na socialistický stát, na socialistické zřízení. Mnozí tehdy tuto nemožnost a neodpovědnost zastírali frázemi o nezávislosti a svobodě tisku. Nešlo jim však o nic jiného než zneužít sdělovací prostředky ke kontra-revolučním záměrům. V tom viděli i cestu k uspokojení svých osobních ambicí.

Z projevu Vasila Biľaka na VII. sjezdu
Čs. svazu novinářů 17. 6. 1977
